2. § 3 cit. pravidel o vybírání ob. dávky z nájemného, které stanoví, že při novostavbách neb nových objektech nájemních předepíše se ob. dávka prozatímně na základě nájemného vlastníkem domu ohlášeného neb úředně vyšetřeného. Každý předpis provedený na základě úředního vyšetření neb ohlášení upraví se pak konečně, když nájemné bylo berní správou upraveno. Leč toto ustanovení pravidel může se, jak také II. stolice správně uvedla, týkati pouze oněch novostaveb neb nových objektů, které nepožívají osvobození neb neúplného osvobození od daně domovní, neboť v případech, kdy takovéto úplné osvobození třeba dočasně jest dáno, nedojde vůbec k upravení nájemného berní správou, ježto státní daň se vůbec nepředpisuje. Jest tedy označení plat. rozkazu jako prozatímního v daném případě, kde jde o úplné osvobození od daně domovní a kde tedy nějaká pozdější změna plat. rozkazu následkem upravení nájemného berní správou jest vyloučena, vůbec bezvýznamné a není strana tím, že plat. rozkaz byl formálně označen jako prozatímní, nijak ve svých právech zkrácena.

Č. 5630.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Pozemková reforma: Při zcizení zabrané půdy lze poplatek podle § 61 zák. příděl., který stihá zcizitele, který však byl zapraven podle smlouvy nabyvatelem, připočísti jako vedlejší plnění k ceně zcizovací za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty.

(Nález ze dne 3. května 1926 č. 24.060/25.).

Prejudikatura: Boh. 1009, 1155, 2560 adm. a j.

Věc: Quido Th. v N. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podle postupní smlouvy z 20. listopadu 1923 vnesl st-l nemovitosti tam blíže uvedené do společnosti Rolnický akciový cukrovar v O. Podle čl. XI. smlouvy převzala uvedená akc. společnost na sebe povinnost zaplatiti případný poplatek podle § 61 zák. z 30. ledna 1920 č. 81 Sb. Plat. rozkazem zem. inspektorátu pro zem. dávky v Praze ze 4. listopadu 1925 byla st-li předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí, při čemž byl k zcizovací ceně připočten 10%ní poplatek předepsaný stpú-em a to částkou 130.000 K. Odvolání st-lovo vytýkající, že připočtení uvedeného poplatku ke zcizovací ceně není přípustným, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž podle smlouvy převzala zmíněná akc. společnost na sebe placení uvedeného poplatku a poplatek byl skutečně také předepsán a společností zaplacen.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

St-l nepopírá, že jest 10%ní poplatek za uvolnění části zabraného majetku ve smyslu § 61 cit. zák., který převzal k placení kupec v trhové smlouvě o části zabraného statku, připočísti při vyměření dávky z přír. hodn. nemovitostí ke zcizovací ceně. Nepopírá ani, že se nabyvatel v uvedené smlouvě zavázal k zaplacení tohoto poplatku. Stížnost namítá pouze, že v daném případě nelze zaplacení uvedeného poplatku nabyvatelkou pokládati za vedlejší plnění ve smyslu § 5 pravidel o vybírání

ob. dávky z přír. hodn. nemovitostí (dodatek III. k vl. nař. č. 143/22), poněvadž trhová smlouva byla uzavřena s výhradou, že stpú-em bude schválena podle zák. z 9. listopadu 1918 č. 32 Sb. a bude-li třeba také podle zák. ze 16. dubna 1919 č. 215 Sb. a nabyvatelka převzala povinnost k placení poplatku jen pro ten případ, bude-li skutečně zapotřebí schválení podle § 7 zák. posléze uvedeného. St-l měl totiž v úmyslu žádati o vyloučení zcizených nemovitostí ze záboru podle § 3 a) cit. zák., avšak nabyvatelka žádala sama vlastním jménem za schválení kupní smlouvy podle zák. z 9. listopadu 1918 č. 32 Sb., bude-li třeba také podle zák. ze 16. dubna 1919 č. 215 Sb. Stpú udělil souhlas podle § 61 zák. záb. s podmínkou, že bude zaplacen poplatek podle § 61 zák. příd., o čemž byla uvědoměna pouze nabyvatelka, která sama poplatek zapravila. Neplnila tím tedy povinnost, která by náležela st-li, ku které jedině byla podle trhové smlouvy zavázána.

Soud shledal stížnost bezdůvodnou.

Podle § 61 zák. z 30. ledna 1920 č. 81 Sb. vyměřuje a vybírá stpú při udělení souhlasu ku zcizení a dělení nemovitostí podle § 7 zák. záb., pokud půda se propouští ze záboru, pro účely zlevnění půdy přídělové a podporování kolonisace, od strany, jíž povolení bylo uděleno, 10% z hodnoty nemovitosti propuštěné. Hodnota ta stanoví se dohodou mezi pozemkovým úřadem a žadatelem.

Z těchto ustanovení jde, že 10% poplatek stihá majitele zabraného statku, chce-li část jeho zciziti; mluví-li zákon o straně, jíž povolení bylo uděleno a dohodě mezi stpú-em a žadatelem, jest za žadatele a za stranu, které propuštění se povoluje, nesporně pokládati majitele statku, jemuž, chce-li část jeho zciziti, v prvé řadě náleží, aby o povolení ke zcizení žádal a s úřadem o hodnotě části dotyčné se dohodl (viz nález Boh. 2560 adm.). Avšak o schválení uzavřené smlouvy může žádati i nabyvatel a to po případě i proti vůli czizitele, jak nss ve své stálé judikatuře uznává (viz ku př. nález Boh. 1009 adm.). Leč udělením souhlasu ku zcizení nenastala ještě definitivně povinnost ku placení 10%ního poplatku, neboť jak nss ve svém nálezu Boh. 1155 adm. vyslovil, není zmíněný poplatek poplatkem za úřední výkon, nýbrž za skutečné propuštění půdy ze záboru; nedošlo-li tedy k propuštění, nelze uložený poplatek vymáhati. Přes to, že svolení ke zcizení a příkaz zaplatiti 10% poplatek byl snad vydán pouze nabyvateli, nastala povinnost zcizitele k placení poplatku, jakmile by daného povolení použil a zamýšlené zcizení nemovitosti provedl.

St-l netvrdí, že vy svolení daného stpú-em nechtěl použíti neb ho skutečně nepoužil.

Za tohoto stavu věci jest pak lhostejno, zdali měl v úmyslu žádati za vyloučení sporné nemovitosti ze záboru ve smyslu §u 3 a) zák. záb., zda žádost za svolení ke zcizení podle §u 7 zák. záb. se stala bez jeho vůle a zda předpis poplatku mu byl doručen. Nemohl tedy soud shledati, že by pro st-le pako zcizitele byla nenastala povinnost ku placení poplatku. Když pak nabyvatelka tento poplatek zapravila, plnila tím povinost náležející st-li a ježto tuto povinnost převzala na základě trhové smlouvy, bylo to, co z tohoto důvodu musila zaplatiti, ve smyslu §u 5 pravidel připočísti jako vedlejší plnění k ceně zcizovací. Právem proto zamítl žal. úřad odvolání st-lovo.